

แหล่งท่องเที่ยวในเขตตำบลบางคา

ตำบลบางคามีแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับตำนาน หรือเรื่องเล่าพื้นบ้านที่กล่าวสืบทอดกันมา ดังนี้ คือ

- 1) รูปปั้นฤๅษีแปลงสาส์น พระรถเสน ม้า ภายในวัดจรเข้ตาย หมู่ที่ 6 ตำบลบางคา อำเภอราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา

- 2) “ต้นมะงั่วไม่รู้หัว มะนาวไม่รู้โห่” ภายในวัดจรเข้ตาย หมู่ที่ 6 ตำบลบางคา อำเภอราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา

ภาพต้นมะนาวโห่

จากตำนานเรื่องพระรถเมรี หรือ นางสิบสอง เป็นนิทานบรรพชนของผู้คนสองฝั่งโขงมาแต่คึกคัก บรรพพ์อยู่ในพงศาวดารล้านช้าง เรื่องมีอยู่ว่า

พระรถสิทธิ์ เป็นเจ้าครองนครที่ไม่มีพระมเหสี ได้ครองเมืองไพศาลีด้วยความสงบสุข เมื่อนั้นมี เศรษฐีร่ำรวยมากคนหนึ่งชื่อ พรหมจันทร์ มีภรรยาอยู่กินกันมาแต่ไม่มีบุตร จึงพากันไปหาพระฤๅษีเพื่อขอ บุตรธิดา พระฤๅษีจึงให้เก็บก้อนกรวดที่ปากบ่อน้ำหน้าอาศรม และให้นำนี้ถึงพระฤๅษีทุกครั้งเมื่อภาวนา

เศรษฐีเก็บก้อนกรวดไปสิบสองก้อน หลังจากนั้นภรรยาได้ตั้งท้องมีธิดาติดต่อกันจนได้สิบสองคน ต่อมาเศรษฐีค้าขายขาดทุนจนไม่มีอาหารเลี้ยงลูกทั้งสิบสองคน จึงตัดสินใจนำลูกสาวทั้งหมดไปปล่อยในป่า ขณะที่เศรษฐีกับภรรยาปรึกษากัน นางเภาลูกสาวคนสุดท้ายท้องแอบได้ยิน จึงไปเก็บก้อนกรวดไว้เป็นจำนวนมาก ครั้งเมื่อเศรษฐีพาลูกสาวทั้งสิบสองคนเข้าป่าไปตัดฟืน โดยมีนางเภาเดินรั้งท้ายและเอาก้อนกรวดทิ้งตาม ปลายทางเป็นเครื่องหมายไว้ พอถึงกลางป่าเศรษฐีจึงใช้ให้ลูก ๆ ทั้งหมดแยกย้ายกันไปตัดฟืนหาของป่า แล้ว เศรษฐีจึงหนีกลับบ้าน นางสิบสองก็ยังหาทางกลับมาบ้านได้ เศรษฐีหาวิธีทิ้งลูกครึ่งแล้วครึ่งเล่าจนสำเร็จใน ที่สุด

นางทั้งสิบสองคนจึงพลัดหลงเข้าไปในเมืองยักษ์ โดยไปอาศัยอยู่กับนางยักษ์เป็นหม้ายชื่อสันทมาร และมีลูกสาวชื่อ เมรี(กานรีหรือกักริ) โดยไม่รู้ว่านางสันทมารกับลูกสาวเป็นยักษ์ แต่พอรู้ว่าเป็นยักษ์จึง หลบหนีกลับมาเมืองไพศาลี พระรถสิทธิ์เสด็จมาพบเข้าจึงรับไว้เป็นพระมเหสีทั้งสิบสองคน

เมื่อนางสันทมารรู้ว่านางสิบสองกลายเป็นมเหสีของพระรถสิทธิ์ จึงแปลงกายเป็น นางสมุชชา ทำ อุบาย เสน่ห์มารยา จนพระรถสิทธิ์รับไว้เป็นมเหสีอีกคน

วันหนึ่งเมื่อนางสมุชชาแก่ล้วยป่วย หมอหลวงรักษาเสียยากก็ไม่หาย นอกจากต้องใช้ดวงตาของสาวที่เกิดจากพ่อแม่เดียวกัน 12 คน เป็นเครื่องยาจึงจะรักษาหาย ด้วยเวทมนต์ของนางสมุชชา พระรถสิทธิ์จึงสั่ง ให้ควักลูกตาของนางทั้งสิบสองคน ทั้งสองข้าง แต่นางเภาถูกควักลูกตาเพียงข้างเดียว

หลังจากนั้นนางทั้งสิบสองได้ตั้งครรภ์กับพระรถสิทธิ์ทุกคน นางยักษ์สันทมารจับนางสิบสองขังไว้ในถ้ำมืดๆ และปล่อยให้อดอยาก พี่ๆ อีกสิบเอ็ดคนคลอดลูกแล้วลูกตาย พวกนั้นก็กินเนื้อลูกของตัวเอง จนกระทั่ง นางเภาคลอดลูกออกมา แล้วแอบเลี้ยงไว้ จนพระรถ(เจ้าพุทธเสนหรือรถเสน) ผู้เป็นลูกนั้นเติบโต ใหญ่ ออกมาจับไก่เทวดาเอามาเลี้ยงไว้แล้วไปทำพินันตีไต่กับชาวเมือง จนชื่อเสียงโด่งดังไปไกล จนใน ที่สุดเรื่องไปถึงหูพระรถสิทธิ์ ก็ให้รับเข้าวังมาเลี้ยงดู

นางยักษ์สันทมารออกอาการอิจฉา ที่อยู่ดีๆ ก็ต้องมีเลี้ยงลูกของคนทีนางเกลียด ซึ่งจริง ๆ แล้ว นาง สิบสองก็เป็นลูกเลี้ยงของนางสันทมารมาก่อนเหมือนกัน ก็เลยออกอุบายเป่าหูพระรถสิทธิ์ว่าตัวเองป่วย ต้องการยารักษาโดยเร็ว โดยใช้ให้พระรถนำราชสาส์นไปที่เมืองยักษ์ของนาง เพื่อไปเอาผงวิเศษ และยาซึ่ง เป็นสมุนไพรสองชนิดคือ “มะงั่วรู้หา” และ “มะนาวรู้โห” (บางสำนวนว่า มะงั่วไม่รู้หา มะนาวไม่รู้โห บ้างก็ว่า มะงั่วหา มะนาวโห แต่ทั้งหมดก็ต้นเดียวกัน) มาให้ได้ แล้วแอบเขียนราชสาส์น ถึงนางเมรีลูกรักว่า ถ้าพระรถไปถึงเมืองให้ฆ่ากินเสีย ไม่ว่าจะไปถึงกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม

พระรถเดินทางโดยใช้ม้าวิเศษเป็นพาหนะผ่านมาริเวณ บ้านราชสาส์น(ในปัจจุบัน) พระรถพบพระ
ฤาษีตนหนึ่งจำศีลภาวนาอยู่ จึงขอพักอาศัยเพราะเป็นเวลาใกล้ค่ำ เมื่อพระรถหลับสนิท พระฤาษีเห็นกล่อง
ราชสาส์นก็เอามาอ่านดู เห็นข้อความโดยสรุปว่า “เมื่อพระรถถึงเข้าให้กินเช้า ถึงเย็นให้กินเย็น” หมายถึง
ให้พวกยักษ์กินพระรถ พระฤาษีเข้าฌานดูก็รู้ความเป็นมา และเรื่องที่จะเป็นไป จึงรู้สี่กษัตริย์พระรถ พระ
ฤาษีจึงทำการเปลี่ยนข้อความในราชสาส์นใหม่ว่า “เมื่อพระรถถึงเข้าให้แต่งเช้า ถึงเย็นให้แต่งเย็น”
หมายความว่า เมื่อพระรถพบนางเมรีเมื่อใดให้นางเมรีแต่งงานกับพระรถทันที สถานที่ที่พระฤาษีแปลงสาส์น
ให้กับพระรถนี้ จึงเรียกกันว่า “บ้านราชสาส์น” สืบมาจนถึงทุกวันนี้ และเห็นว่าชื่อราชสาส์นเป็นมงคล
เพราะเป็นสถานที่ที่เปลี่ยนสถานการณ์จากร้ายให้กลายเป็นดี จึงใช้คำว่าราชสาส์น เป็นชื่อ อำเภอราชสาส์น
ในปัจจุบัน

คำว่า “มะม่วงหาว มะนาวโห่” หรือ “มะม่วงไม่รู้หาว มะนาวไม่รู้โห่” หรือ “มะงั่วไม่รู้หาว มะนาว
ไม่รู้โห่” มหาปริชา พิณฑทอง บอกไว้ในสารานุกรมภาษาอีสาน-ไทย-อังกฤษ ว่า “งั่ว” คือ ส้มซ่า ลูกกลมใหญ่
มีรสส้มและหวาน แต่พจนานุกรมของปรดลีย์ว่า “มะงั่ว” เป็นชื่อต้นส้มอย่างหนึ่ง มีรสเปรี้ยว เขาปลูกไว้ทำ
ยา ผลโตเท่าลูกส้มโออ่อนๆ คำว่า “หาว” กับ “โห่” หมายถึงพุดดงๆ หรือตะโกน

“มะงั่วไม่รู้หาว มะนาวไม่รู้โห่” คือ ต้นมะนาวโห่ หรือ ต้นหนามแดง มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Carissa*
carandas Linn วงศ์ Apocynaceae มีชื่อสามัญว่า Karanda, Carunda, Christ's Thorn หรือชื่ออื่นๆที่เรียก
กันเช่น ภาคกลางเรียก มะนาวไม่รู้โห่ /คนภาคใต้เรียกมะนาวโห่ /คนภาคเหนือเรียกหนามจีแฮด และคน
กรุงเทพฯเรียก หนามแดง นิยมปลูกเป็นไม้ดอกไม้ประดับ ไม้รั้วทรงพุ่ม มีดอกสวยงาม มีกลิ่นหอม

หนามแดงเป็นไม้พุ่มสูง 2-3 เมตร ทรงพุ่มกลม แตกกิ่งจำนวนมาก ลำต้นและกิ่งมีหนามแหลมยาว 2-4
ซม. ทุกส่วนมียางสีขาว ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตรงข้ามใบรูปไข่กลับ โคนใบและปลายใบมนกลม กว้าง 3-4 ซม.
ยาว 5-7 ซม. ดอกออกเป็นช่อสีขาวอมชมพู ออกเป็นช่อสั้น ๆ ที่ปลายกิ่ง ดอกย่อยมีกลีบเลี้ยง 5 กลีบ โคนกลีบ
ดอกเชื่อมกันเป็นหลอดยาว 1.5-2 ซม. สีชมพู ปลายดอกแยกเป็น 5 กลีบ บิดเวียนเล็กน้อย เมื่อดอกบานมี
เส้นผ่าศูนย์กลาง 2-3 ซม. มีกลิ่นหอมอ่อน ๆ ตลอดวัน ออกดอกตลอดปี แต่มีดอกตกในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ –
เมษายน มีถิ่นกำเนิด แอฟริกา เอเชีย ออสเตรเลียเขตร้อน พบขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ขยายพันธุ์โดยการเพาะ
เมล็ดและการตอนกิ่ง

ประโยชน์ของหนามแดง ตำรายาไทยใช้แก่น บำรุงไขมัน เหมาะสำหรับคนผอม บำรุงธาตุ ใบสด
ต้มน้ำดื่ม แก้ท้องร่วง แก้ปวดหู แก้ไข้ แก้เจ็บปากและคอ ผลสุกและดิบ รักษาโรคเลือดออกตามไรฟัน แก้
ท้องเสีย รากสด ต้มน้ำดื่ม ขับพยาธิ บำรุงธาตุ เจริญอาหาร ทำให้ละเอียดผสมกับเหล้า ทาหรือพอกรักษา
บาดแผลและแก้คัน รากมีสารกลุ่ม cardiac glycoside ซึ่งมีฤทธิ์กระตุ้นหัวใจให้ทำงานมากขึ้น จึงควรระวัง
เมื่อก

3) ศาลหลวงปู่พัก เจ้าพ่อเจ้าแม่จระเข้ทอง ภายในวัดจระเข้ตาย หมู่ที่ 6 ตำบลบางคา อำเภอรราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติบ้านจระเข้ตาย หมู่ที่ 6 ตำบลบางคา อำเภอรราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา หมู่บ้านนี้ตั้งขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2400 เดิมบริเวณนี้มีลำคลองที่ไหลผ่านไปในป่าทึบที่สงบเงียบ ทำให้มีจระเข้อาศัยอยู่มากมาย ลักษณะนิสัยของจระเข้ ตัวที่มีกำลังน้อยกว่าจะใช้วิธีหันหน้าลงน้ำและใช้หางชี้ขึ้นเพื่อระวังภัย แต่ถ้าเป็นจระเข้ใหญ่มีกำลังมาก จะหันหน้าหาฝั่งและเอาหางแช่น้ำ ผู้คนที่เข้ามาอาศัยในแถบนี้ไม่โดนจระเข้ทำร้าย เพราะแถบนี้มีอาหารอุดมสมบูรณ์ จนกระทั่งมีจระเข้ที่เจ็บป่วยและแก่ พวกมันว่ายน้ำมาตายบริเวณนี้ ราวกับเป็นสุสานจระเข้ จึงมีการสร้างศาลเจ้าพ่อจระเข้ไว้บริเวณต้นไทรปากคลองนี้ ต่อมาชาวบ้านจึงได้เรียกชื่อหมู่บ้าน วัด ลำคลอง ในแถบนี้ว่า บ้านจระเข้ตาย วัดจระเข้ตาย และคลองจระเข้ตาย แล้วเพี้ยนมาเป็นจระเข้ตาย ในปัจจุบัน

4) ศาลเจ้าปู่เกล้ากง เป็นศาลเจ้าเก่าแก่ มีผู้มาขอโชคลาภหรือบนบานจะสมหวังตามที่ขอ เหมาะแก่การแวะมาสักการะบูชา เพื่อความเป็นสิริมงคล ตั้งอยู่บริเวณร้านสมคิดโภชนา ห่างจากที่ว่าการอำเภอรราชสาส์น ประมาณ 300 เมตร

5) วัดเตาอิฐ หรือ วัดญาณรังสี สร้างเมื่อ พ.ศ. 2414 มีเนื้อที่ 14 ไร่ 2 งาน 84 ตารางวา ภายในวัดเตาอิฐมีต้นโพธิ์ใบสีขาว สร้างความมหัศจรรย์แก่ผู้พบเห็น และเคยเป็นสถานที่ถ่ายทำละครเรื่องแม่นาคพระโขนง นำแสดงโดย ต๋ोक(ศุภกร กิจสุวรรณ) และ น้ำฝน (กุลฉัฐหรือกุลฉัฐ กุลปรีชาวัฒน์)

6) กลุ่มผลิตและจำหน่ายสินค้า

- กลุ่มแม่บ้านแปรรูปกล้วยตากแห้ง เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตั้งอยู่เลขที่ 36 หมู่ที่ 4 ตำบลบางคา อำเภอรราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา โทรศัพท์ 0-3855-3945 มือถือ 0-8992-8776-4 (คุณจินตนา ตันเจริญ)

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางคา / กลุ่มข้าวซ้อมมือ ตราเพชรณี จำหน่าย ข้าวหอมมะลิ ข้าวซ้อมมือ ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่ เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตั้งอยู่เลขที่ 65 หมู่ที่ 4 ตำบลบางคา อำเภอรสาสสัน จังหวัดระยอง โทรศัพท 0-3859-1296 มือถือ 0-8681-8010-7

ข้าวหอมมะลิ (อังกฤษ: Thai jasmine rice) เป็นสายพันธุ์ข้าวที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย มีลักษณะกลิ่นหอมคล้ายใบเตย เป็นพันธุ์ข้าวที่ปลูกที่ไหนในโลกไม่ได้คุณภาพดีเท่ากับปลูกในไทย และเป็นพันธุ์ข้าวที่ทำให้ข้าวไทยเป็นสินค้าส่งออกที่รู้จักไปทั่วโลก

เมื่อปี พ.ศ. 2497 นายสุนทร สีหเนิน พนักงานข้าว จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รวบรวมพันธุ์ข้าวหอมในเขตอำเภอบางคล้า ได้จำนวน 199 รวง แล้ว ดร.ครุฑ บุญยสิงห์ (ผู้อำนวยการกองบำรุงพันธุ์ข้าวในขณะนั้น) ได้ส่งไปปลูกคัดพันธุ์บริสุทธิ์และเปรียบเทียบพันธุ์ที่ สถานีทดลองข้าวโคกสำโรง (ขณะนี้เปลี่ยนชื่อเป็นสถานีข้าวลพบุรี) ดำเนินการคัดพันธุ์โดยนักวิชาการเกษตรชื่อนายมังกร จุมทอง ภายใต้การดูแลของนายโอภาส พลศิลป์ หัวหน้าสถานีทดลองข้าวโคกสำโรง

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2502 ได้พันธุ์บริสุทธิ์ข้าวขาวดอกมะลิ 4-2-105 และคณะกรรมการพิจารณาพันธุ์ข้าวได้อนุมัติให้เป็นพันธุ์ส่งเสริมแก่เกษตรกร เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2502 โดยเกษตรกรทั่วไปเรียกว่า [ขาวดอกมะลิ 105] ต่อมาได้มีการปรับปรุงพันธุ์ข้าว [ขาวดอกมะลิ 105] จนได้ข้าวพันธุ์ [กข 15] ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ประกาศให้ ข้าวทั้ง 2 พันธุ์เป็นข้าวหอมมะลิไทย

ความหอมของข้าวหอมมะลิ เกิดจากสารระเหยชื่อ **2-acetyl-1-pyrroline** ซึ่งเป็นสารที่ระเหยหายไป ได้ การรักษาความหอมของข้าวหอมมะลิให้คงอยู่นานนั้นจึงควรเก็บข้าวไว้ในที่เย็น อุณหภูมิประมาณ 15 องศาเซลเซียส เก็บข้าวเปลือกที่มีความชื้นต่ำ 14 -15% ลดความชื้นข้าวเปลือกที่อุณหภูมิไม่สูงเกินไป เกษตรกรบางท่านกล่าวว่า การใช้ปุ๋ยโปตัสเซียมในการปลูก มีแนวโน้มช่วยให้ข้าวมีกลิ่นหอมมากขึ้น

7) **ร้านสมคิดโภชนา** ร้านอาหารที่มีชื่อเสียงในตำบลบางคา อาหารที่ขึ้นชื่อ คือ อาหารประเภทกุ้งแม่น้ำ ต้มยำปลาหมึก ปลาชิวทอด เป็นต้น ตั้งอยู่บริเวณศาลเจ้าปูนเต้ากง หมู่ที่ 2 ตำบลบางคา อำเภอรามาสีรินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

